

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. No 171.

Femte Session.

52de Møde.

Onsdagen den 14de December.

(Fort.)

G. Winther: Jeg skulde ikke have taget Ordet i denne Sag, naar ikke den ærede Ordfører to Gange havde udtrykt sig saaledes, at man maatte troe, at de, der ville stemme for de Vædringsforslag, der her foreligge, vilde paadrage sig Skindet af, ikke med Beredvillighed at ville yde den Apanage, der er forlangt til vedkommende høje Person. Jeg for min Part kan paaberaabe mig det, jeg allerede ved Sagens 1ste Behandling har udtalt, nemlig, at jeg med stor Beredvillighed stemmer for den foreslaaede Sum, og jeg udtrykte mig endog dengang saaledes, at jeg ikke fandt den overdreven stor. Naar man ved 1ste Behandling har udtrykt sig saaledes — og i den Retning blev der, saavidt jeg husker, talt af alle de Talere, som dengang havde Ordet — saa troer jeg ikke, at man kan sige, at der gjøres Vanskelighed fra vor Side, fordi vi ere fremkomne med de her stillede Vædringsforslag. Det maa erindres, at de, der have vanskeliggjort denne Sag, er Regjeringen, er Finansministeren, som angaaende disse Forslag udtalte, at Rigsdagen ikke havde Ret til at gjøre et saadant Princip gjældende ved denne Leilighed, og det er een af de Grunde, der have bevæget mig til ikke at vige tilbage derfra, at man har villet nægte os den Retlighed, som dog saa udtrykkeligt ligger i Grundlovens Bestemmelser. Det, at man siger: I kunne foreslaae Love af et almindeligt Indhold angaaende denne Sag, er for mig det Samme, som at sige: I kunne bagefter komme med Noget, der ikke vil faae nogen Betydning, men i det Dødblik, hvor det skal have Betydning,

skulle I lade være at komme med det, saa have I ikke Ret dertil. Efter min Mening ligger der en Krænkelse af Rigsdagens Ret i denne Paastand af Finansministeren, og derfor tør jeg ikke opgive at holde paa de Vædringsforslag, der gjøre Rigsdagens Ret i denne Henseende gjældende.

Wiborg: Er det tilladt at bede om Ordet?

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand ønsker vel Ordet? **Wiborg:** Ja! Ordet er givet den ærede Rigsdagsmand.

Wiborg: Det vilde med Føle kunne breides mig, som saa nylig har havt den Ære at komme ind i dette Thing, om jeg vilde reise Spørgsmaal om, hvad der hører til dette Things Værdighed eller ikke; men dog foreskommer det mig, at det er det, der her nærmest foreligger. Er det værdigt for Folkethinget at disputere med den anden Deel af Rigsdagen om en Sum, som i sig selv er ubetydelig? Er det rigtigt at disputere eller debattere, om en Herre skal have nogle faa tusinde Rbd. mere eller mindre, eller om han skal have dem paa den ene eller den anden Maade? (Jo! Jo!) Nei, det forekommer ikke mig at være værdigt for Thinget. Det er sagt af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at han aldeles ikke saae paa Summens Størrelse, men alligevel er det foreslaaet, at Summen skulde nedsættes fra 30,000 Rbd. til 28,200 Rbd. Er der saa ikke Spørgsmaal om Summen? Fra en anden Side vil man indrømme det Samme, som fra først af var foreslaaet, men under en forskellig Benævnelse; men, er det Rigsdagen værdigt at tale derom, saa maa det ogsaa være Rigsdagen værdigt at tage de virkelige økonomiske Momenter i Betragtning, og jeg